

გ ა ზ ა ფ ხ უ ლ ი

კვლავ გაზაფხული, კვლავ ია-ვარდი,
კვლავ ბულბულთ სტვენა დაგვიტკბობს სმენას,
კვლავ სიხარული, ცეკვა, ნავარდი
და კვლავ ბუნება ეძლევა ლხენას!

მაგრამ ვით ვსჭვრეტდე ვარდსა და იას,
ვით შევსტრფიალო მზიანსა დღესა,
ვით გამახაროს უტყვთა მეჯლისმა,
ოდეს გულს ჰგმირავს მეტყველთა კვნესა?

1895 წ.